Egy Gtk2-es felhasználói felület a MEncoderhez –

Az AcidRip

A cikkből megtudhatjuk, hogyan használhatjuk az AcidRip felületet arra, hogy segítségével biztonsági másolatot készítsünk kedvenc DVD lemezeinkről...

A *MEncoder* egy kicsi de annál nagyszerűbb parancssori eszköz, amely az *MPlayer* csomag részét képezi, és alapvetően videó adatfolyamok kódolására való. Bemenetként bármilyen, az *MPlayer* által ismert videóformátumot megadhatunk neki. Ebbe tehát beleértendő a *Windows Media*, az *MPEG-2 (DVD)*, a *QuickTime*, az *MPEG-4*, a *DivX*, és még számos más médiaformátum. A program különböző kódolókkal (ilyen például a *lavc*, a *libdv*, az *xvid* vagy az *x264*) képes ezeket a formátumokat egymásba átalakítani.
Hogy miért adja a fejét valaki arra, hogy egy filmből előállítsa gyakorlatilag ugyanazt a filmet, csak épp más formátumban, annak számos különböző oka lehet. Az egyik ilyen cél például az, ha az *Észak-Amerikában* szabványos, 29,97 kép/másodperces vetítési sebességgel működő *NTSC* formátumból akarunk olyan filmet elállítani, ami az *Európában* használt *PAL* szabványnak, és a vele járó 25 képkocka/másodperces lejátszási sebességnek felel meg. De lehet a cél a filmkockákon található karcolások és pornyomok eltüntetése, vagy a színkorrekció is. Ami engem illet, én a szükséges tárhely csökkentése végett szoktam konvertálni, ugyanis az újabb kodekek, mint például az *xvid* vagy az *x264* kisebb hely felhasználásával nyújtanak gyakorlatilag többet, mint az olyan régi formátumok, mint teszem azt az *MPEG-2*. Ezzel a trükkel egy alapvetően 4 GB méretű *DVD* filmet a minőség érzékelhető romlása nélkül akár 2 GB területen is tárolhatunk. Ha pedig valaki úgy gondolja, hogy a cél szentesíti az eszközt, és ennek szellemében nem riad vissza a kép méretének csökkentésétől sem, az akár egyetlen *CD-ROM*-ra is rázsúfolhatja a filmet. Az igazság pedig az, hogy még ennél a lefokozott méretnél is kiváló hang és képi élményben lehet részünk, feltéve persze, hogy ügyesen tudjuk használni a *MEncodert*.
Sajnálatos módon azonban a *MEncoder* megfelelő használatát nem is olyan egyszerű megtanulni. Van persze súgóoldal hozzá: 7216 sor hosszú. Megfelelő türelemmel, és persze elegendő szabadidővel felfegyverkezve természetesen ezt is el lehet sajátítani, mint bármi mást, de én se türelmes nem vagyok, se időmilliomos. Hogy rövid legyek, a megoldandó problémám a következő volt: a gyerekeim valami rejtélyes oknál fogva elhatározták, hogy összetörik az összes, a lakásban található *DVD* lemezt. Persze nem direkt csinálják, egyszerűen csak gyerekek, de ez a végeredményen nem sokat változtat. Szó mi szó, gyereket *DVD*-vel keverni nem jó ötlet. Ehhez a jelenleg kapható lemezek sajnos túl törékenyek. Sőt, nem is kell hozzá föltétlen gyerek, hogy csúnya karcolások és kisebb felületi törések keletkezzenek a korongokon. Amint kinyitjuk a tokot, máris ki van téve a drága adathordozó mindenféle szörnyűségnek. A gyerekeim eddig – többek között – a következő filmeknek „jártak a végére”: *Shrek*, *Ice Age*, *Black Beauty* and *Chitty Chitty Bang Bang*. És persze ezzel a bűnlajstromuk még nem ért véget, de mint mondtam a gyerek az gyerek, tehát fölösleges a felsorolást folytatni. Viszont a rombolást ezen a ponton talán nem ártana megállítani.
A tervem az volt, hogy – megelőzve a csimotákat – összeszedem a lakásban az összes, még épségben megmaradt *DVD*-t, és archiválom őket a Linux kiszolgálómra. Ezzel a gyerekek se járnak rosszul, hiszen a *MythTV* vagy valamilyen másik, a célnak megfelelő frontend segítségé-

1. ábra Az AcidRib General Settings (Általános Beállítások) füle

vel a tévékészüléken keresztül továbbra is lejátszhatják a kedvenc filmjeiket, ahányszor csak akarják. Az eredeti lemezeket pedig szépen visszahelyezzük a tokokba, és egy kellően hozzáférhetetlen helyre elzárjuk őket.

A szerveremben egyelőre ugyan bőven volt hely, de ha belegondolok, hogy a tárolás lemezenként 4 GB-ot tesz ki, a gyűjteményünk pedig, amely már most is körülbelül 100 lemezből áll folyamatosan bővül, akkor kénytelen leszek eltöprengeni a tárolás hatékonyságának növelésén. És ez volt az a pont, ahol beugrott a ***MEncoder***. A megoldás nyilván az lesz, hogy ezzel a programmal átkódolom a filmeket ***MPEG-2***-ből valami olyan formátumba, ami kevesebb helyet igényel.

Szóval ez volt a cél és az elhatározás, de a megvalósítás azért elsőre nem tűnt egyszerűnek.

A ***MEncoder*** tervezőinek szemmel láthatólag az volt a célja, hogy a felhasználó számára lehetővé tegyék a filmek valamennyi tulajdonságának meghatározását. A kódolásnál beállíthatjuk a formátumot, a lejátszási sebességet, a bitsebességet, a méreteket, a színeket, és mindent, ami egyáltalán állítható. És ha az ember a kiváló eszközöknek ekkora tárházával gazdálkodhat, akkor bizony kiváló alkalma nyílik a legkülönbözőbb hibák elkövetésére is. Nagy erő, nagy hibák! Bizonyos jelek arra utalnak, hogy ezzel a problémával nem én találkoztam először. Mások is megszenvedték már a tanulási folyamat kínjait, és szerencsére olyan is akadt köztük, aki elhatározta, hogy a többieknek megkönnyíti a dolgot. Az eredmény egyelőre nem tökéletes, de mindenképpen felfogható úgy, mint a helyes irányba megtett első lépés.

Az ***AcidRip*** egy a ***MEncoderhez*** írt ***Gtk2::Perl*** frontend. Segítségével grafikus felületen adhatjuk meg a különböző kódolási paramétereket, a program pedig közben éberen figyel, és fölhívja a figyelmünket, ha a paramétereknek olyan kombinációját sikerült megadnunk, amiből minden lesz, csak élvezhető film nem.

Az ***AcidRip*** forrását a ***SourceForge*** megfelelő oldaláról tölthetjük le, de megtalálható számos ***Linux*** terjesztés csomaglistájában is. Mivel az ***AcidRip*** alapvetően egy ***Perl*** program, ha kibontottuk a csomagot, fordításra nincs szükség. Azonnal futtatható abból a könyvtárból, ahova a telepítés során került.

Az ***AcidRip*** – mi sem természetesebb – az ***MPlayerre*** és a ***MEncoderre*** támaszkodik, vagyis mielőtt használni kezdhetnénk, ezeket mindenképpen telepítenünk kell, és el kell végezni a futtatásukhoz szükséges beállításokat is. Szintén szükségünk lesz a ***DeCSS*** csomagra, ami a kódolt ***DVD***-k olvasásához kell. Összességében elmondható, hogy azt a ***DVD***-t, amit az ***MPlayerrel*** le tudunk játszani, archiválni is tudjuk a ***MEncoder*** segítségével. Mivel az ***MPlayer*** és a ***MEncoder*** is része a legtöbb ***Linux*** terjesztésnek, nagy rá az esély, hogy azonnal használható bináris csomagot is találunk a telepítőlemezeken, vagy a terjesztésünk kiegészítő anyagait tartalmazó webhelyen. Ha mégsem így lenne, akkor töltsük le a program forrását, illetve a szükséges kodekeket az ***MPlayer*** hivatalos webhelyéről, majd kövessük a fordítási és telepítési útmutatót (lásd az on-line forrásokat).

Az ***AcidRip*** szintén használ egy ***lsdvd*** nevű kicsi programot, de ez benne van a telepítési csomagjában.

Ha elindítottuk a programot, először is be kell töltenünk egy ***DVD*** lemez tartalmát. Helyezzünk be tehát egy korongot, majd nyomjuk meg a ***Video Source*** szakaszban található ***Load*** gombot. Erre megjelenik a ***DVD***-n található valamennyi fejezet és sáv. Én a példa kedvéért a továbbiakban azt feltételezem, hogy a lemez mindössze két fejezetet tartalmaz. Más lemezeken ennél természetesen több is lehet. Ha egyenként látni szeretnénk az egyes fejezetekben található sávokat, nyomjuk meg a sáv neve mellett található kis háromszög alakú ikont a lista kibontásához.

Keressük meg a leghosszabb sávot. Ez tartalmazza magát a filmet. Ha olyan ***DVD***-t archiválunk, amin több extra tartalom is van, akkor számos rövidebb sávot is látunk majd a „lényeg" mellett. Arra sajnos semmi nem utal, hogy a sávok közül melyik tartalmazza magát a lementeni kívánt filmet, tehát rossz esetben előfordulhat, hogy néhányszor próbálkoznunk kell, mire rájövünk, melyik a nyerő. Ha meglel-

tük, akkor az átkódolni kívánt sávot úgy jelölhetjük ki, hogy egyszer rákattintunk.
Ha ezzel megvagyunk, tehát a program már tudja, hogy milyen bemenettel kell dolgoznia, akkor a következő lépés néhány paraméter beállítása. Először is ***General*** (Általános) fülön adjuk meg a sáv címét. Ez lesz majd annak az ***.avi*** kiterjesztésű fájlnak a neve, amiben az eredmény keletkezik. A ***Filename*** mezőben adjuk meg annak a helynek a teljes elérési útvonalát, ahol a fájlt el szeretnénk helyezni. Ennek az információnak ***%T***-re kell végződnie, az alapértelmezett mentési útvonal pedig a ***home*** könyvtárunk. Természetesen bármely olyan helyet megadhatunk célként, ahova van írási jogunk. A fájl méretére és a fájlok számát tartalmazó dobozra később még visszatérünk.
Ha akarunk, megadhatunk néhány metaadatot a lementett filmről az ***Info*** feliratú mezőben. Ide beírhatjuk például a film címét, a főszereplő nevét, a témát, a műfajt, illetve a szerzői jogokkal kapcsolatos információkat. Ezeket az adatokat az ***MPlayer*** képes kiolvasni a visszajátszás során, de amúgy a megadásuk egyáltalán nem fontos és nem is kötelező.
Az ***Audio*** szakaszban a kijelölt nyelvet hagyhatjuk a ***„<Default>English”*** értéken, vagy megadhatunk valamilyen más hangsávot is a legördülő menüből válogatva. Persze ezen a pontosan nem árt az óvatosság, hiszen egyes ***DVD***-ken bizonyos audiósávok csak narrációt tartalmaznak, illetve lehetnek akár teljesen üresek is.
Az ***Audio Codec*** nevű legördülő menüből válasszuk ki, milyen módon szeretnénk a hangadatokat kódolni. A választási lehetőségek természetesen attól is függnek, milyen kodekeket telepítettünk fel a rendszerünkre. Az én gépemen a repertoár a következőképpen fest.: ***copy***, ***pcm***, ***mp3lame***, ***lavc*** és ***faac***. Ami a sebességet illeti, a leggyorsabb az egyszerű másolás (***copy***), mivel ez – nevének megfelelően – csupán átmásolja a hangadatokat a lemezről az archivált anyagba, vagyis egyenesen a keletkező ***AVI*** fájlba. Ha az ***MP3*** kódolás mellett döntünk, amit az ***mp3lame***, vagy a ***lavc*** kodekek segítségével tehetünk meg, akkor lehetőségünk van a bitsebesség megadására, de figyeljünk arra, hogy minél nagyobb sebességet állítunk be, annál tovább tart a feldolgozás. Ha a kódolt anyag túl lassú, vagy túl halk, akkor igény szerint állíthatunk az erősítés mértékén is. Ami engem illet, gyakorlatilag még nem találkoztam olyan anyaggal, ahol erre szükség lett volna, de másoknak esetleg nem lesz ekkora szerencséje.

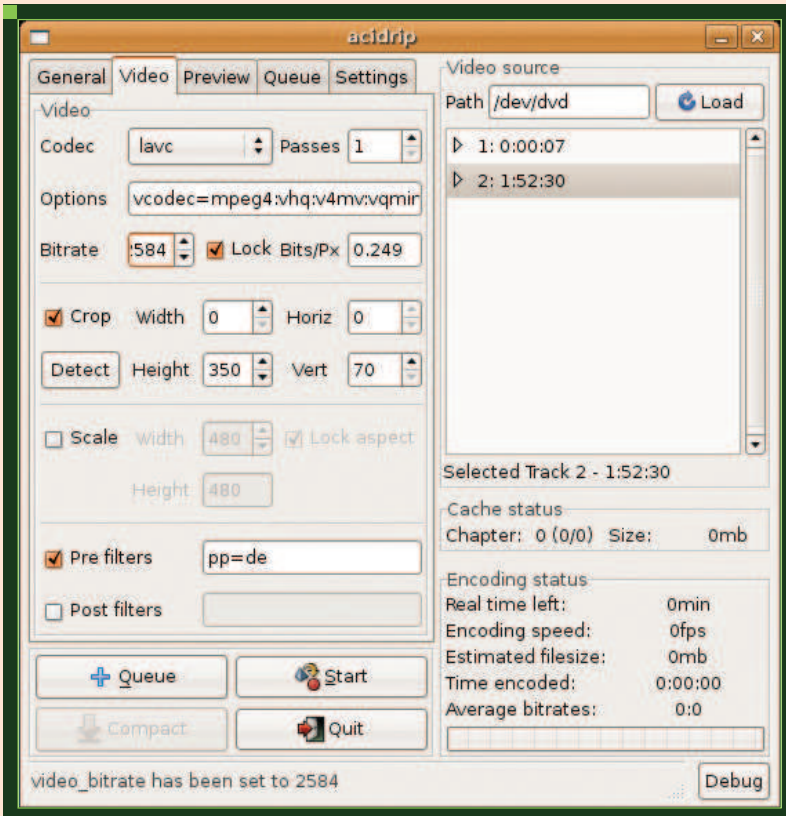

2. ábra Az AcidRip program Video Setting füle

A következő lépés a videó paraméterek beállítása. Kattintsuk tehát a ***Video*** feliratú fülre a megjelenítésükhöz.
A lehetőségek ismét csak attól függnek, hogy milyen kodekek vannak föltelepítve a gépünkre. Az én gépemen a program a következő lehetőségeket kínálta föl: ***copy***, ***raw***, ***nuv***, ***lavc***, ***vfw***, ***qtvideo***, ***libdv***, ***xvid*** és ***x264***. Ha a legkisebb méretben szeretnénk a lehető legjobb minőséget elérni, válasszuk az ***x264*** nevű kodeket. Ami azt illeti, nekem a ***lavc*** kodekkel is egészen kiváló tapasztalataim vannak úgy, hogy minden beállítását az alapértelmezett értéken hagytam. A ***Passes***, ***Bitrate*** és ***Bits/Px*** feliratú mezők tartalmára később még visszatérünk.
A ***crop*** feliratú jelölőmező bejelölése mindig jó ötlet, különösen azonban akkor vehetjük használt, ha széles képernyőre tervezett ***DVD***-t kódolunk át. Nyilván a legkevésbé sem szeretnénk értékes processzoridőt és még értékesebb lemezterületet pocsékolni arra, hogy a kép alján és tetején látható két keskeny fekete csíkot átkódoljuk és tároljuk. Nos, ezzel az opcióval éppen ezt lehet elkerülni. Ha megnyomjuk a ***Detect*** gombot, akkor az ***AcidRip*** az ***MPlayer*** meghívásával bizonyos egyedi képkockák alapján megpróbálja „önállóan” kitalálni a helyes vágási értékeket. Természetesen mi magunk is eljátszhatunk kicsit a ***Width***, ***Height***, ***Horiz*** és ***Vert*** értékekkel, miután azokat nagyjából beállítottuk az automatikus felismeréssel, de én ezzel nem szoktam az időmet tölteni. A tapasztalat azt mutatja, hogy a program elég okos ahhoz, hogy ráhagyjuk, amit magától kitalált. Ha valaki mégis kézzel szeretné a vágást beállítani, akkor olvassa el az erről szóló keretes részt.
Ha egy teljes filmet szeretnénk egyetlen ***CD-ROM***-on tárolni, akkor valószínűleg szükség lesz a képkockák kicsinyítésére is. A műveleti sorrend ebben az esetben úgy néz ki, hogy a ki-

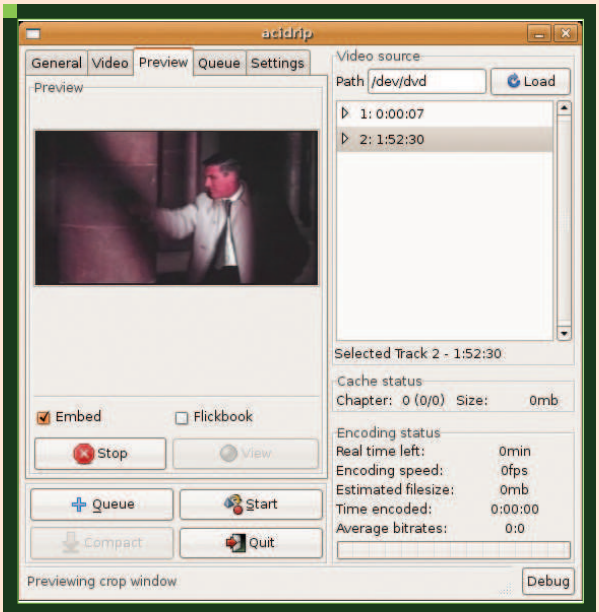

■ *3. ábra* Itt nézhetjük meg a beállítások eredményét. Ha nem látunk képet, vagy nem hallatszik a hang, akkor valószínuleg finomítanunk kell a paramétereken.

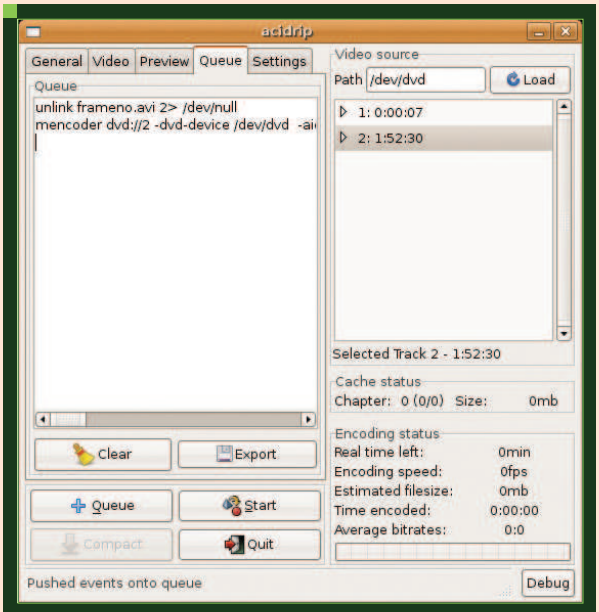

■ *4. ábra* A Queue fül. Itt azt a MEncoder parancssort láthatjuk, amit az AcodRip ki fog adni a DVD-n található adatok feldolgozásához.

csinyítés csak a vágás után történik meg, vagyis ne próbálkozzunk olyasmivel, hogy a képből levágunk egy keveset, ha azt látjuk, hogy éppen nem fér el a lemezen a végeredmény, az ott megadott értékek ugyanis nem arra vonatkoznak. Egyszóval adjuk meg a kicsinyítés arányát, és kész. Ha ez nem működik, akkor ezen kell módosítani, más lehetőség nincs. Szintén legyen mindig bejelölve a ***Lock*** aspect nevű jelölőmező,ellenkező esetben torzulhat a kép.

Az utolsó dolog, amit a ***Video*** fülön beállíthatunk az elő- és utószűrő (Pre- és Post filter). Ezeket én rendszerint békén hagyom.

Ha a videótartalom kódolására a ***lavc*** kodeket választjuk, megadhatjuk a bitsebességet (***Bitrate***), illetve a ***Bits/Px*** értéket. Szintén beállíthatjuk a kódolási lépések számát. Általánosságban elmondható, hogy a ***Bits/Px*** érték optimuma ***MPEG-4*** videók esetében valahol 0,249 körül van. Ha kivesszük a pipát a ***Lock*** jelölőmezőből, akkor a bitsebességet (***Bitrate***) kézzel is beállíthatjuk. Változtassuk tehát ezt az értéket addig, amíg a hozzá kapcsolódó ***Bits/Px*** meg nem közelíti az optimumot. A többlépéses kódolás megnövelheti, és általában valóban jelentősen meg is növeli a feldolgozás időtartamát, ugyanakkor határozottan jót tesz a film minőségének – már ami a digitális technikát illeti.

Ha rögzítjük a bitsebességet, akkor semmilyen módon nem tudjuk befolyásolni a keletkező fájl méretét. Miután megadtuk az összes, a képtartalomra vonatkozó beállítást, váltsunk vissza a ***General*** fülre, ahol megnézhetjük, hogy az adott paraméterekkel a program mekkorának becsüli a fájlméretet. A kérdéses mező most már ki lesz töltve. Ha az elérni kívánt fájlméretet kézzel szeretnénk megadni, akkor először vegyük ki a jelet a ***Video*** fülön a ***Lock*** jelölőmezőből (felszabadítva ezzel a bitsebesség zárolását), majd váltsunk vissza a ***General*** fülre, és egyszerűen írjuk be a fájlméretet. Erre általában csak akkor van szükség, ha egy ***DVD*** tartalmát egyetlen, vagy néhány ***CD-R*** lemezre szeretnénk átvinni.

Ha azt tervezzük, hogy a ***DVD*** anyagát ***CD***-kre írjuk, akkor erre több különböző lehetőségünk is van. Az első, hogy az anyagot teljes méretben kódoljuk át, de a programnak megadjuk, hogy több fájlt szeretnénk létrehozni. Négy darab 700 MB méretű ***CD*** általában elegendő egy ***DVD*** átkódolt tartalmának befogadására úgy, hogy a minőség sem romlik érzékelhetően.

A másik módszer szerint először a célfájl méretét adjuk meg, majd a kicsinyítés mértékét úgy állítjuk be hogy, hogy a Bits/Px érték is megfelelő legyen.

Az átméretezés beállításához használjuk a felfelé és lefelé mutató nyíl billentyűket. Ez azért jó, mert a beállításoknak megfelelő bitsebességet így valós időben láthatjuk a megfelelő mezőben. Sajnos van egy apró problémája a programnak, ami miatt a többi mezőt nem tudja így röptében állítani, maga a módszer azonban minden más, a felhasználó által megadható mezőre működik.

Ha úgy gondoljuk, hogy elértük, amit szerettünk volna, akkor váltsunk át a ***Preview*** (előnézet) fülre. Az ***Embed*** feliratú jelölőmező itt mindig legyen bejelölve, a ***Flipbox*** nevű viszont ne. Ha ezt ellenőriztük, kattintsunk a ***Preview*** gombra. Ha nincs hiba a beállításokban, akkor elindul a film lejátszása. Viszonylag gyakran előfordul, hogy finomítanunk kell a vágási értékeken. Én a beállítások megfelelőségét általában úgy szoktam ellenőrizni, hogy a ***Video Source*** fülön kinézek egy fejezetet a film közepéről, és ebbe kukkantok bele ahelyett, hogy az elejéről indítanám a lejátszást. Aki követi a példámat, az ne felejtse el visszaállí-

tani a mutatót a film elejére, mielőtt elkezdené a tényleges átkódolást.
Ha eleget láttunk ahhoz, hogy biztosak lehessünk a beállítások helyességében, nyomjuk meg a ***Stop*** gombot. Ha elégedettek vagyunk a beállításokkal, akkor észen is állunk arra, hogy a filmet a feldolgozási sorba küldjük a ***Queue*** gomb megnyomásával.
Ha átváltunk a ***Queue*** fülre, akkor két lehetőség közül választhatunk: törölhetjük az aktuális feldolgozási listát, vagy exportálhatjuk azt egy héjprogram formájában. A soros feldolgozás természetesen azt jelenti, hogy akár több feladatot is sorba állíthatunk, ami akkor különösen hasznos, ha több kisebb, a lemezen extraként szereplő szakaszt akarunk átkódolni külön fájlokba.
Ha elkészültünk a feldolgozási sor összeállításával, benne van minden, amit át szeretnénk kódolni, akkor a kezdéshez nyomjuk meg a Start gombot. Erre megjelenik egy kis ablak, amelyben elvileg a folyamat előrehaladását kísérhetnénk nyomon, de amelyben ténylegesen nem látszik semmi. Ez valószínűleg az ***AcodRip*** leglátványosabb hibája, már amennyiben ezt a képet látványosnak lehet nevezni. Persze az is lehet, hogy mire ez a cikk a nyomdába kerül, már ki is javították a fejlesztők, de tény, hogy nekem a 0.14-es változat (A ***MEncoder 1.0pre8*** változatával kombinálva) még így működött. Persze a ***MEncoder*** maga ettől még tökéletesen működik, csak fogalmunk sincs, hol tarthat.
Ha mégis látni szeretnénk a folyamat előrehaladtából valamit, kattintsunk a ***Full view*** feliratú gombra, amivel visszatérhetünk az eredeti felhasználói felülethez. Itt a ***Debug*** gombra kattintva láthatjuk a ***MEncoder*** nyers kimenetét. Görgessük a képet a lista aljára, ahol a kódolás előrehaladása végül is követhető. Ebben az ablakban természetesen azt is láthatjuk, ha az ***AcidRip*** valamiért nem tudta a kijelölt feladatot elvégezni. Ilyenkor az esetek többségében szerencsére kapunk néhány olyan üzenetet, amelyekből kideríthető, hogy hol, melyik beállítással lehetett a gond.
Az utolsó olyan ül, aminek a tartalmáról még nem esett szó a ***Settings*** (beállítások). Itt a legkülönbözőbb dolgokat lehet egy kicsit eljátszani. Megadhatjuk például, hogy milyen útvonalon érhető el a ***MEncoder*** és az ***MPlayer***. Erre amúgy csak akkor lesz szükségünk, ha valamilyen nem szokványos helyre telepítettük a két alkalmazást. Beállíthatunk aztán olyan dolgokat is, amelyek egyáltalán nem ennyire maguktól értetődőek.
Összességében az ***AcidRip*** egy nagyon hasznos kis alkalmazás, legalábbis nekem nagyon sokat segített abban, hogy megmenthessem a ***DVD***-im tartalmát. Igaz ugyan, hogy a felhasználói felületén van még itt-ott mit csiszolni, de ezektől az apróbb „felületi egyenetlenségektől" eltekintve már most is kiválóan működik.
Az egyetlen rossz hír az ***AcidRippel*** kapcsolatban az, hogy a szerzője, ***Chris Pillips*** saját elmondása szerint nem sok időt szeretne a jövőben a program frissítésével tölteni, sőt az sem kizárt, hogy semennyit.
A nyílt forrásnak persze megvan az a szépsége, hogy egy program fejlődését egy ilyen esemény nem föltétlen kell hogy meggátolja. A fejlesztést tulajdonképpen bárki átveheti, aki késztetést és kellő erőt érez magában, no és persze aki annyira ért a ***Perl***-hez, mint az eredeti szerző.
Akadnak esetleg máris jelentkezők?

Különleges kódolási beállítások

Most, hogy az ***AcidRip*** segítségével már egészen jól mennek a dolgok, elhatároztam, hogy a következő lépésben magát a ***MEncodert*** fogom használni, mindenféle mankó nélkül.

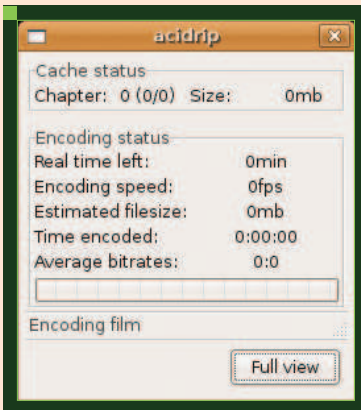

5. ábra Döbbenetesen semmitmondó kép a folyamat elorehaladtáról...

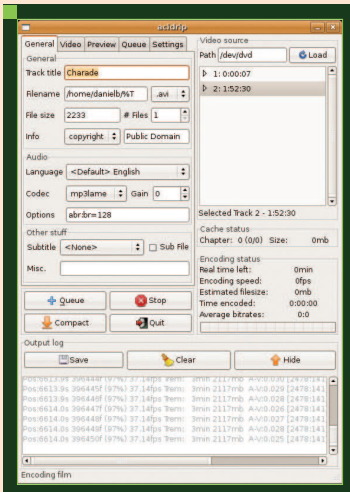

6. ábra A döbbenetesen informatív kimeneti napló

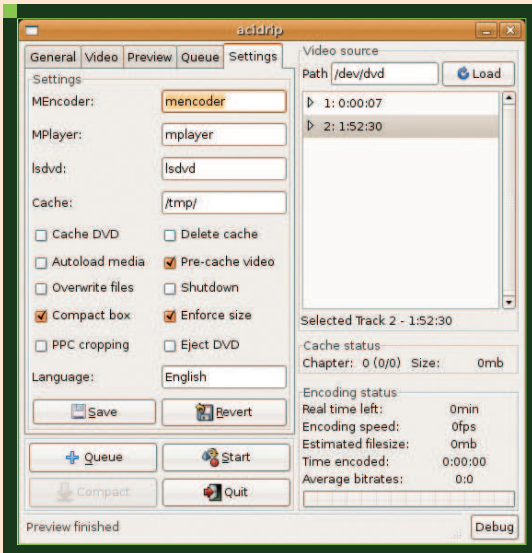

7. ábra Az AcidRip beállításokat tartalmazó füle

Kézi vágás

Egyes ***DVD***-k tartalmával az ***AcidRipnek*** meggyűlhet a baja a vágás során, mivel a kép széle nem kellően egyenes. Ilyenkor a ***„crop failed”*** üzenetet kapjuk, amit ezek után csak a vágási határok kézi beállításával lehet orvosolni. Ha beleszaladtunk ebbe a problémába, akkor a beállítást mindenképpen 720 pixel széles vágással kezdjük, a magasság pedig legyen 480 pixel. Innen induljunk el aztán lassan lefelé. A kezdő beállítást az indokolja, hogy a 720x480 pixel a szabványos ***NTSC DVD*** képkocka mérete. ***PAL*** filmek esetében a helyes kezdő beállítás a 720x568 pixel.
Kézi vágásnál a ***Horiz*** és ***Vert*** értékek beállítása elsőre meglehetősen zavaros lehet. Ez a két szám a kép vízszintes és függőleges irányú eltolását jelenti a bal felső saroktól, vagyis attól a ponttól kezdve, ahol a teljes méretű képkocka kezdődne. A kivágási keretet természetesen az imént említett szélesség és magasságadat határozza meg.

I. ábra Képkocka a Charad című filmből

Vegyük például az ***I. ábrán*** látható, amúgy a ***Charad*** című filmből származó képkockát. (A főszerepekben ***Audrey Hepburn*** és ***Cary Grant***.) Ez a film két okból is kiválóan alkalmas példának. Először is az ***AcidRip*** képtelen nála automatikusan meghatározni a vágási paramétereket. Másodszor egy az ***Egyesült Államok*** szerzői jogokról szóló törvényének megfogalmazásában vétett hiba miatt ez a film kibocsátásakor a szabadon felhasználható kategóriába esett, ezért ma bárki, bármilyen célra felhasználhatja, még arra is, amire én most.

Amint az a *I. ábrán* látható, a filmkocka bal oldalán van egy keskeny fekete csík, ami mellesleg az egész filmre igaz. Ugyanilyen kis üres terület van a jobb oldalon is. Ez eddig rendben is volna, hiszen levághatjuk őket. Csakhogy mindkét fekete terület zajos, ami az automatikus detektálást igen megnehezíti. A felső és alsó szegélyek szintén „mocorognak” egy kicsit a film során. Mindezeket figyelembe véve én a következő kézi vágási szintek beállítását találtam a legkielégítőbbnek:

Width: 705
Height: 346
Horiz: 11
Vert: 71

A kivágási téglalap szélessége tehát 705 pixel, míg a magassága 346 képpont. Ezt a négyszöget a bal felső saroktól

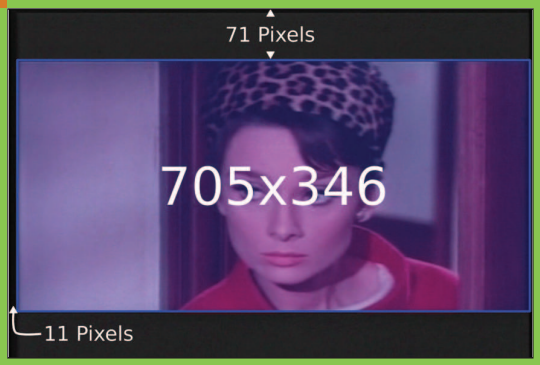

II. ábra A fenti filmmel kapcsolatban legjobbnak talált vágási beállítások

mérve balra 11 pixellel, lefelé 71 pixellel kell eltolni ahhoz, hogy a kép hasznos részének lehető legnagyobb hányada essen bele.
A fenti beállításokhoz úgy jutottam el, hogy kezdőértéknek 700 pixel szélességet és 400 pixel magasságot adtam meg, majd ezeket fokozatosan változtattam, és figyeltem a hatást. A vízszintes eltolás kezdetben 10 pixel, míg a függőleges 60 pixel volt. Szemre ezeket véltem a legjobbnak. Ezek megadása után oda-vissza kapcsolgattam a ***Video*** és a ***Preview*** fülek között, és finomra hangoltam a kezdeti beállításokat.

Ebben persze kezdetben az ***AcidRip*** kimenete is segítségemre lesz majd, hiszen a program arra is képes, hogy a beállított paramétereknek megfelelő utasításokat egy héjprogram formájában lemezre mentse. Ezek olyan parancsok, amelyeket mi magunk is átadhatunk a ***MEncodernek***, így jó alapul szolgálnak a „kézi vezérléshez”. Természetesen a ***MEncoder*** dokumentációja is kiváló tudásforrás, hiszen megtaláljuk benne az összes olyan beállítható paraméter leírását, amelyekkel a legjobb képminőséget érhetjük el. Most már csak a kellő mennyiségű szabadidőt kell valahogy megteremtenem.

Linux Journal 2006., 152. szám

A cikk forrásai:
➲ ***www.linuxjournal.com/article/9389***

Daniel Bartholomew a korai 1980-as évek óta használ számítógépeket, ez volt ugyanis az az időpont, amikor a szüleitől kapott egy Apple IIe-t. Aztán 1996-ban, amikor már szűkösnek érezte mind a Mac-et, mind a Windowst, felfedezte a Linuxot. Azóta számos különféle terjesztést használt sikerrel. Jelenleg Észak Karolinában él feleségével és gyermekeivel.